

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010270
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2017:5313010270.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Mravca a prísediacich J. C. a L. B., v trestnej veci proti obžalovanému J. Š., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Tr. zákona, a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.06.2017 v Čadci, takto

rozhodol:

obžalovaný obž. J. Š., nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom P. XXX, okr. Č., zamestnaný v spoločnosti I. B., J..P.,

sa podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn. Pv 1141/12, zo dňa 27.06.2013 , pre skutok, že:

1/ dňa 21.11.2012 v čase okolo 20.00 h v rodinnom dome č. XXX, v obci P., okres Č., keď sa nachádzal sám v spálni s manželkou - poškodenou R. Š., začal jej vyzliekať tepláky a nohavičky, čomu sa poškodená bránila, spadla na zem dolu bruchom a keď sa otočila, tak jej obžalovaný jednou rukou 1T/81/2013-569-

tlačil na hrud' a druhou rukou jej stiahol tepláky ako aj nohavičky, podarilo sa jej vyšmyknúť a postaviť sa, pričom mu povedala, že nechce mať s ním pohlavný styk a zakričala na syna R., aby zavolať babku a dedka. Obžalovaný potom chytil poškodenú za pás a hodil ju na posteľ tak, že nohy mala na zemi a ležala bruchom

dolu, obžalovaný sa vyzliekol, poškodenú otočil čelom k sebe, chytil ju za ruky a nohou sa jej snažil roztiahnuť nohy, poškodená sa ho snažila odtlačiť nohou, čo sa jej aj čiastočne podarilo, obžalovaný ju však vždy stiahol späť na posteľ k sebe, snažil sa pohlavným údom vojsť do jej vagíny, čo sa mu aj nakoniec, po dlhšom bránení sa poškodenej, podarilo a keďže poškodená už nevládala klásť odpor, vykonal proti jej vôli na nej súlož,

čím mal spáchať:

- zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.,

pretože

skutok nie je trestným činom,

podľa § 285 písm. a/ Tr. zák.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn. Pv 188/13, zo dňa 25.06.2013 , pre skutky , že:

2/ dňa 21.11.2012 okolo 22.30 h na L. ulici v meste Č., okres Č., búchal po vozidle zn. Hyundai Tucson, ev. č. K. - XXX Q., v ktorom sedela jeho manželka R. Š. a opakovane na R. Š. kričal slová, že ju zabije, ktoré vyhrážky opakovane najmenej trikrát, pričom R. Š.Á. mala z jeho konania a vyhrážok strach o svoj život a zdravie,

1T/81/2013-570-

3/ v presne nezistený deň koncom mesiaca november 2012, pravdepodobne dňa 25.11.2012, v presne nezistenom čase, v podvečerných hodinách, v rodinnom dome č. XXX v Č., časť U., okres Č., povedal svojej manželke R. Š. slová, že ju nemal znásilniť, ale zabiť, pričom tieto slová obžalovaného vzbudili u R. Š. strach o jej život a zdravie,

čím mal spáchať:

v bode 2) a 3) rozsudku:

– prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.,

pretože

nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodená R. Š., nar. XX.XX. XXXX, bytom P.I. Č. XXX, okr. Č., sa s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 26.06.2013 bola súdu doručená obžaloba na obv. J. Š. pre skutky právne kvalifikované obžalobou ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorá vec bola vedená okresným súdom Čadca pod sp. zn. 1T/79/2013.

Dňa 27.06.2013 bola súdu doručená obžaloba na obv. J. Š. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., vedená na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1T/81/2013

1T/81/2013-571-

Uznesením zo dňa 31.07.2013 súd postupom podľa § 18 ods. 1 Tr. por. a § 21 ods. 3 Tr. por. spojil vyššie uvedené trestné veci obžalovaného J. Š. na spoločné konanie, ktoré sa vedú na Okresnom súde pod spoločnou sp. zn. 1T/81/2013.

Na základe obžalôb prokurátorky okresnej prokuratúry vykonal súd hlavné pojednávanie na ktorom vypočul obžalovaného, poškodenú, svedkov, znalcov, prečítal ostatné listinné dôkazy vrátane znaleckých posudkov.

Na základe výsledkov dokazovania potom okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.05.2015 obžalovaného uznal vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe odvolania obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/81/2013 zo dňa 28.05.2015 Krajský súd uznesením sp. zn. 2To/78/2015 z 11.11.2015 napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a) b), c) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol.

Následne dňa 28.04.2016 Okresný súd rozsudkom č.l. 1T/81/2013 - 425 obžalovaného J. Š. oslobodil spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca Pv 1141/12, zo dňa 27.06.2013 a Pv 188/13, pretože skutok zo dňa 21.11.2012 okolo 20.00 ho (zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.) nie je trestným činom a v prípade skutkov zo dňa 21.11.2012 okolo 22.30 h a pravdepodobne dňa 25.11.2012 (prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.) nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

1T/81/2013-572-

Okresný súd po zrušení pôvodného rozsudku vykonal hlavné pojednávanie odznova, súc viazaný právnym názorom nariadeného súdu vykonal všetky úkony a doplnenia vykonanie ktorých odvolací súd prikázal.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný podľa § 257 ods. 1, písm. a/ Tr. por. po poučení vyhlásil, že je nevinný. Uviedol, že nesúhlasí s podanou obžalobou, namieta skutkové aj právne závery obžaloby. Uviedol, že dňa 21.11.2012 poškodená prišla z práce okolo 19.00 hod., mala pár telefonátov a SMS, chcel vedieť, kto jej píše, pretože mal podozrenie na neveru, tak jej vzal telefón a išiel na poschodie do spálne si ich prečítať, po chvíli prišla poškodená za ním, stál pri skrini, telefón dal na skriňu a spýtal sa jej prečo podala návrh na rozvod, s ktorým nesúhlasil, pričom bola tesne pri ňom. Chytil ju okolo pása oboma rukami. Hovoril jej, že s rozvodom nesúhlasí, na čo mu povedala, že to medzi nimi neklape. Cúvla dozadu, opätovne k nej pristúpil, znova ju chytil okolo pása, začal ju bozkávať, hladkať a zvalili sa na posteľ. Tam ju začal hladkať cez tričko po prsiach, pýtala sa ho, že čo robí, keď sa s ňou nebaví, prečo chce sex. Začali sa maznať, hladil ju rukami pod tričkom a po prsiach, pričom nekládla fyzický odpor, iba sa verbálne vyjadrovala, že s tým nesúhlasí. Pokračovali predohrou, bozkával ju na tvár, ona mu bozky neopätovovala, tvárila sa odmerane, inak sa nebránila, ignorovala ho. Následne jej sťahoval tepláky, ona jemu tiež, pričom, keď mala tepláky po kolená, tak si ich obliekla a dávala mu najavo, že s ním nechce byť. Toto sa opakovala asi 5 až 6 krát. Nebol vyzlečený, k samotnému aktu sexu nedošlo, ani sa o to nepokúsil, bolo to iba maznanie, jeho genitálie sa genitálií poškodenej nedotkli. Potom sa postavila a chcela odísť. Podišiel k nej, chytil ju za rameno a povedal jej, že zajtra večer preberú otázku rozvodu, na čo mu povedala, že ak chce mať problémy, bude ich mať a následne odišla zo spálne, pričom ju nasledoval do obývačky, kde sa hrali ich deti. Následne išiel P. umyť do kúpeľne, kde počul ako buchli vchodové dvere vybehol vonku a videl, že v garáži sa zasvietilo svetlo, bežal oproti , ona vycúvala, postavil sa pred auto, ona sa zamkla v aute a odišla preč. Napadlo ho zavolať na políciu, kde sa opýtal policajta, či tam neprišla jeho žena, že mali medzi sebou hádku, že robil na ňu sexuálny nátlak, že sa pomilovali a ona bude tvrdiť, že ju znásilnil. To, že sa pomilovali použil vo všeobecnom zmysle, k ničomu vtedy nedošlo, nechcel policajtovi vysvetľovať, čo sa stalo. Na políciu volal, pretože predtým volal otcovi poškodenej, tam nebola a predtým, ako odišla z domu mu povedala, že keď chce mať problémy, bude ich mať. Následne k nim prišli policajti na základe oznámenia poškodenej, dohodorili mu, nech nerobí poriadky, nech sa nehádajú, odišli s ním na políciu do Č., kde to ešte chvíľu pokračovalo, potom ho pustili domov. Na druhý deň sa stretli v meste Č., vedľa jej kancelárie pred Ternom. Stretnutie zariadila poškodená, ktorá mu volala na telefón. V kancelárii sa rozprávali, hovorila mu, že jej má vrátiť klientov a prepísať účet naspäť na jej osobný účet, s tým, že ak jej tie

1T/81/2013-573-

peniaze nevráti, podá na neho trestné oznámenie za vyhrážanie, ublíženie na zdraví a znásilnenie. Následne sa opakovane stretávali, vôbec sa nerozprávali. Dňa 10.12.2012 mali rozvodové konanie, kde mu poškodená dala ultimátum pred pojednávaním, že ak nebude súhlasiť s rozvodom, so zverením detí do jej starostlivosti a s platením výživného po 250,- € na každé dieťa, podá na neho trestné oznámenie. S uvedeným nesúhlasil. Na druhý deň bolo podané trestné oznámenie. Problémy v ich vzťahu začali v roku 2007, keď odišla do Írska, kde mala milenca, dokonca s ním bola tehotná. Pred inkriminovaným

dňom mali pohlavný styk s manželkou asi pred šiestimi mesiacmi. Nie je pravdou, že by poškodenú udieral päťami do stehien, nikdy ju nebil. Pokiaľ ide o uvádzanú predohru, táto mohla trvať 10 až 15 minút. Poškodená sa rýchlo tvorili modriny, stačilo ju silnejšie chytiť. Dodal, že v minulosti, keď mali intímny styk, vždy to bol on, kto dobíjal poškodenú, nikdy neprišla ona spontánne. Poškodená nič výrazné nehovorila, akurát mu povedala, nerob, nechaj tak. Prestal preto, lebo to nedávalo zmysel, chcel sa udobriť, aby stiahla návrh na rozvod, videl, že to nemá význam. Keď boli v spálni, deti boli v obývačke, je tam otvorené schodište, dvere na spálni boli otvorené. Počas celej situácie bol oblečený, vôbec sa nevyzliekal. Poškodená sa nijakým spôsobom nebránila. Zopakoval, že žiadny pohlavný styk medzi nimi nebol.

Pokiaľ ide o skutky zo dňa 21.11.2012 okolo 22.30 a koncom mesiaca november 2012 na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 21.11.2012 okolo 23.00 hod. išiel z budovy polície, kde bol predvedený na výsluch. Zmeškal autobus, tak išiel pešo. Keď prechádzal okolo križovatky na ul. L., tak počul auto, pričom videl, že sa jedná o manželku na ich motorovom vozidle, ktorá odbočovala smerom na W.. Keď ju videl, zakričal na ňu „počkaj“, následne iba počul cvaknutie ako keď sa zaisťujú dvere. Poškodená nijak nereagovala. Poškodená mala okná určite zatvorené, bol november nebol dôvod okná otvárať, uvedené predpokladá, nakoľko bola zima a tme. Nie je pravdou, že mal búchať po aute a kričať slová, že ju zabije. K vozidlu ani nemohol prísť a búchať po ňom, celé to trvalo pár sekúnd. Pri aute ani nebol, zazrel ho na pár sekúnd. Nie je fyzicky možné, aby búchal po aute, keď to celé trvalo 2 - 3 sekundy.

Pokiaľ ide o ďalší skutok, vtedy išiel za deťmi do domu rodičov poškodená, kde boli prítomné deti, poškodená a rodičia poškodená. Slová, ktoré uviedla poškodená, že ju nemal znásilniť ale zabiť nepovedal. Po celý čas jeho prítomnosti nebol s poškodenou sám, boli tam stále jej rodičia a deti. Sú to výmysly poškodená. Nemal dôvod sa jej vyhrážať, naopak, chcel aby stiahla návrh na rozvod, chcel sa udobriť. Počas toho ako poškodená bývala u svojich rodičov, navštívil deti asi 3 krát, nikdy z jeho strany nedošlo k žiadnym vyhrážkam. Všetky trestné oznámenia považuje za pomstu poškodená, nakoľko táto z nich profitovala v rozvodovom konaní. Dodal, že nemal dôvod sa jej vyhrážať, výrok, že ju mal radšej zabiť ako znásilniť je výmyslom poškodená. Skutočnosti tohto trestného konania použila poškodená viackrát a to pri návrhu na predbežné opatrenie pri zákaze vstupu so domu sp. zn. 16C/304/2012, rovnako to použila v konaní o rozvod manželstva.

1T/81/2013-574-

Poškodená R. Š. uviedla, že dňa 21.11.2012 sa vrátila domov podvečer. Išla hore po schodoch, pričom si všimla, že pred ňou ide obžalovaný. Zapípal jej mobil, ktorý mala v ruke, v tom jej mobil z ruky vytrhol obžalovaný, na čo mu povedala, nech jej ho vráti. Obžalovaný ju chytil za predlaktie pravej ruky a povedal, jej nech s ním ide hore. Dotlačil ju do spálne, kde na skriňu položil jej telefón. Chcela si zobrať telefón a odísť preč, na čo jej obžalovaný povedal, že preč nepôjde. Pristúpil k nej, chytil ju za rameno, odstúpila od neho a ako bola chrbtom k nemu, chytil ju za chrbát, za tričko a za vestu a pritiahol ju k sebe, na čo sa k nemu otočila čelom a spýtala sa ho čo chce. Chcela si zobrať telefón a odísť preč, nato znova pristúpil k nej a povedal jej, že telefón jej nedá. Následne ju opäť chytil za pás, chcel ju pritiahnuť k sebe, čo sa mu podarilo, pritisol si ju na telo, následne jej začal vyzliekať tepláky oboma rukami. Ako jej ich sťahoval, bránila sa tomu a vytiahla si ich okamžite naspäť. Vtedy na neho kričala „prestaň s tým“ a volala na R. „R., prosím Ťa choď zavolať dedovi“. Obžalovaný sa jej znova snažil stiahnuť tepláky, pričom stála chrbtom k nemu, jednou rukou ju držal za pás a druhou sa jej snažil stiahnuť tepláky. Hovorila mu, nech s tým prestane a snažila sa odísť. Tepláky jej stiahol až po kolená, pričom ako sa snažila pohnúť dopredu, spadla na zem. Ako ležala na zemi, v momente bol pri nej a snažil sa jej vyzliecť tepláky, na čo sa otočila čelom k nemu, on ju jednou rukou pritlačil k zemi a druhou jej stiahol tepláky. Chcela vstať a odísť, pričom jej kolenom pritlačil na bok hrude, aby ju udržal na zemi. Súčasne s teplákmi jej stiahol aj nohavičky nad kolená, potom sa mu podarilo dať ich dole. Chcela sa postaviť, on ju chytil za ruku a chcel ju stiahnuť dolu, čo sa mu nepodarilo, vyšmykla sa mu a postavila sa, rovnako obžalovaný sa postavil. Opýtala sa ho, čo od nej chce, pričom mu povedala, že s ním nechce mať pohlavný styk, má voči nemu odpor. Obžalovaný jej povedal, že si môže robiť čo chce a že si zoberie, čo mu patrí. Na to zavolala na R., nech zavolá babku a deda. Chytil ju oboma rukami a sotil ju na posteľ. Ako ležala na posteli videla ako sa obžalovaný vyzlieka, následne ju chytil za obidve ruky a nohou jej chcel roztriahnuť nohy. Snažila sa ho odtlačiť nohou, čo sa jej aj čiastočne podarilo. Opätovne nad ňu vyliezol, ľahol si na jej hrud' a snažil sa roztriahnuť nohy jednou rukou. Chytil ju za stehnu a snažil sa jej dať nohy od seba. Zatlačila mu rukou na hrud' a podarilo sa jej spod neho čiastočne dostať, len vrchnú časť tela. Snažila sa spod neho vytiahnuť, pričom ju chytil za boky a stiahol pod seba, pootočil ju nabok a snažil sa do nej

dostať z boku. Následne sa zosunula z postele, hovorila mu, nech prestane, že ide preč. Potom ju znova chytil za rameno a stiahol späť k nemu na posteľ, znova na ňu ľahol a snažil sa jej roztrhnúť nohy. Toto pokračovalo ešte asi 5 až 6 krát, kedy ju pod seba stiahol, ona sa spod neho vytiahla. Následne sa z pod neho dostala a postavila sa z postele, postavila sa ku skrini, obžalovaný ostal sedieť na posteli. Vtedy sa pohádali, povedala mu, že to nechce, na čo jej povedal, že čím dlhšie sa bude brániť, tým dlhšie to bude trvať. Opäť ju chytil za ruku a stiahol k sebe na posteľ. Chcela sa postaviť, v čom jej zabránil tak, že jej dal ruku na rameno, chytili ju za obidve ruky a snažil sa kolenom odtiahnuť stehná. Chcela sa spod neho dostať, kopala ho do boku stehna, odsunul sa od nej, pustil jej ruky, dvihol sa nad ňu a čupol si medzi jej nohy, vtedy ho začala kopať chodidlom do boku, do brucha, pričom obžalovaný ju udieral päšťami do stehien. Chcela cez posteľ

1T/81/2013-575-

odísť, pričom keď bola na pravom boku, chytil ju za rameno, zatlačil ju znova na posteľ a povedal, jej nech sa nebráni, že to bude dlho trvať. Povedala mu nech prestane, že sa jej hnuší, že chce ísť preč. Povedal jej, že dnes to dorobia, prevalil ju na chrbát, pristúpil k nej z boku, kľakol si k nej, jednou rukou ju chytil za genitálie, prstami vošiel dovnútra. Na to sa odtiahla a skričala, bolelo ju to, na čo jej povedal, že jej bude bližšie, pokiaľ ten styk nebude. Následne s chcela opäť postaviť, na čo ju chytil za chrbát a stiahol späť na posteľ. Nejak ju prekročil, pričom sa jej dostal do rozkroku, kde kľučal medzi jej nohami, chcel do nej vniknúť svojím pohlavným údom. Vtedy mu povedala, že to nechce, že ju to bolí, na čo nič nehovoril. Vtedy s tým prestal, normálne sa postavila z postele a povedala mu, nech s tým prestane, na čo jej povedal, že keď sa urobí s tým prestane. Opäť ju chytil za ruku a stiahol na posteľ, znova si na ňu ľahol a snažil sa do nej vniknúť, čomu sa už nebránila, nakoľko nemala silu, podvolila sa a vôbec nekládla odpor. Vnikol do nej pohlavným údom do jej pošvy, pričom sa v nej pohyboval. Po krátkom čase vyvrcholil, kedy úd z nej vytiahol a semeno jej dal na prednú časť stehna. Po tomto z postele vstala a išla dole k deťom. Odtiaľ potom išla do spálne sa obliecť, zobrala kľúče od auta a odišla z domu preč. Ako vychádzala autom z garáže, tak obžalovaný pribehol k autu, zamkla všetky dvere, on sa postavil pred auto do cesty, na čo pridala plyn a chcela odísť, pričom obžalovaný odskočil a išla na benzínovú pumpu, odkiaľ zavolala políciu. Dodala, že celé to mohlo trvať asi pol hodiny. Na polícii vypovedala v ten deň, čo sa stalo, policajt, ktorý to vyšetroval jej povedal, že či si uvedomuje, že aká trestná sadzba hrozí mužovi a tiež či si uvedomuje, čo to môže spôsobiť v rodine s deťmi. Tiež jej povedal, nech si uvedomí, čo to obnáša, opýtala sa ho, či môže ísť na ošetrovanie, nakoľko má dole ublížené, na čo jej povedal, že je tu nemocnica a že môže ísť. Žiadny záznam nespísali. Bola v ten deň na ošetrovaní, kde jej sestrička povedala, že ak nepríde s políciou, že ju neošetrí. Trestné oznámenie podala až dňa 11.12.2012 z dôvodu, že mala strach, obžalovaný sa jej naďalej vyhrážal. Na polícii uviedla, že obžalovaný má na hrudi škrabanec, taktiež uviedla, že má roztrhané tričko, čo bolo na nej viditeľné. Na druhý deň sa stretli u nej v kancelárii, stretli sa preto, že jej vypisoval SMS, aj jej volal, rovnako jej rodičom, aby sa stretli, porozprávali, dali to nejak dokopy. Dodala, že sa proti obžalovanému bránila zo všetkých síl, žiadala ho, aby jej neublížoval, konkrétne mu povedala, aby s tým prestal, aby jej neublížoval. Kričala, prosila ho, aby prestal, odtískala ho od seba, škrabala, kopala, mala zlomené nechty. Vie, že mal škrabanec na hrudi, snažila sa utiecť, čo sa jej však nepodarilo. Kričala na R., aby zavolať dedovi a babke, nepamätá sa, čo ešte kričala, nekričala, aby jej pomohol. Celé to trvalo asi pol hodiny, možno trištvrte, snažila sa odtiaľ odísť. Pokiaľ ide o zlomený necht, túto skutočnosť uviedla na polícii, keď popisovala, ako vznikol škrabanec na obžalovanom. V spálni nie je priestor, na to aby ušla, aj keď obžalovaný sedel na posteli, keď chcela odtiaľ odísť, obžalovaný sa postavil, priskočil k nej, chytil ju. Obžalovaný sa vyzliekol v čase, keď spadla na zem. Chcela odísť, mala však akoby ruky a nohy zviazané, mala strach, už si to presne nepamätá. Plachtu z postele vzala preto, že keď na druhý deň prišla domov, plachta bola pri práčke, zabalila do nej nejakú kozmetiku, veci pre deti a toto všetko zobrala ku rodičom.

1T/81/2013-576-

Ku skutkom podľa obžaloby Pv188/13 uviedla, že dňa 21.11.2012 bola na polícii, mohlo byť okolo 22.30 hod. pričom následne išla do nemocnice s vozidlom Hyundai Tucson. Keď sa vracala z nemocnice, chcela si ísť kúpiť vodu na benzínku na W.. Ako pribrzdila na križovatke pri bývalom Banku, zbadala manžela pri múzeu, pričom bol od vozidla na šírku jazdného pruhu. Zbadala, ako sa obžalovaný otočil a išiel k vozidlu. Mala z neho strach, tak centrálnym zamykaním zaistila všetky dvere na vozidle. Pribehol k zadnej časti auta a pokúšal sa otvoriť zadné dvere. Pristúpil k prednej časti vozidla a začal búchať na bočnú stranu auta. Sedela v aute, pozerala si, či nejdú iné vozidlá a snažila sa čo najskôr odísť. Obžalovaný na ňu kričal, nepamätá si presne slová, ale bolo to „že prečo ho nahlásila, že ju zabije“.

Toto opakoval viackrát za sebou. Slová počula jasne, pretože mala pootvorené okno na strane vodiča, aby jej tam prúdil čerstvý vzduch. Na uvedené slová nijak nereagovala s vozidlom odišla preč. Dodala, že presné slová obžalovaného si nepamätá, bolo to niečo v tom zmysle, že ju zabije, že si to odskáče. Na križovatke zastavila pretože tam je stopka a nie je tam dobrý výhľad. Pokiaľ ide o druhý skutok, tak s deťmi od uvedeného času bývala u rodičov. Obžalovaný tam prišiel asi podvečer. V dome jej povedal, že ju nemal znásilniť ale zabiť. Tieto slová povedal iba pred ňou, jej rodičia sa hrali s deťmi. Trestné oznámenie podala oneskorene po porade s právnikom, nakoľko nevedela, že aj vyhrážky sú trestné. Obžalovaný ju neustále podozrieval z nevery, prehľadával jej počítač.

K výpovedi poškodenej sa vyjadril obžalovaný v tom zmysle, že poškodená uviedla, že na polícii s ňou nebolo nič spísané, pričom existuje záznam, kde poškodená uvádza, že má problémy s manželom, o znásilnení tam nebolo nič povedané.

Svedok T. Q. - otec poškodenej na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v ten deň, ako bola poškodená znásilnená, volal mu v ten večer z jej telefónneho čísla, pričom mu povedala „Oco on ma znásilnil. Ja som teraz v aute pred TERNOM na parkovisku, zájdi po deti a zober ich k sebe domov, že ona čaká na policajtov“. On jej na to nič nehovoril, len jej povedal, že pôjde po deti. To bolo niekedy po 21.00 hod. Vtedy mu volali policajti, že idú po zaťa, nech im ukáže kde býva. Dodal, že v ten deň mu volal obžalovaný a povedal mu, že si od R. zoberie čo mu patrí, a čo je jeho a keď sa dozvie, aby o tom vedel. Následne potom večer v čase okolo 21.00 mu opäť volal obžalovaný, pričom mu hovoril: „zobral som si čo bolo moje..“, na čo sa ho opýtal čo si zobral, a obžalovaný mu povedal, že znásilnil R. a ide volať na políciu. Následne mu volala poškodená ako je uvedené vyššie.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že je pravdou, že v ten deň volal svedkovi ohľadom plechov, nevedel, či ich už má hotové, preto mu volal, že si po ne príde.

Svedkyňa L. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že si pamätá, že dňa 23.11.2012 prišla poškodená do kancelárie, kde spoločne pracujú, povedala jej, že má prísť obžalovaný, že sa ho bojí. Nechceli sa pred nimi rozprávať,

1T/81/2013-577-

nechali však otvorené dvere a spolu s F. S. boli vo vedľajšej kancelárii. Počuli ako obžalovaný kričí, tak poslala F., ktorá tam išla, ponúkla obžalovanému kávu alebo čaj, na čo sa obžalovaný ukludnil. Následne obžalovaný odišiel, o chvíľu sa vrátil s kyticou, ospravedlňoval sa poškodenej, ktorá kyticu nechcela prijať, tak ju nechal na stole a odišiel. Konkrétne slová nepočula. Poškodená jej povedala, že sa obžalovaného bojí, lebo ju znásilnil. Ďalej popísala zariadenie kancelárie. V minulosti videla, ako obžalovaný udrel poškodenú u nich na záhrade.

Svedkyňa F. S. vypovedala, že dátumy si presne nepamätá, bola dvakrát svedkom, keď tam bol obžalovaný. Poškodená ich poprosila, aby tam ostali, že tam má prísť obžalovaný, že sa ho bojí. Keď prišiel obžalovaný, nechceli sa rozprávať na chodbe, rozprávali sa v kancelárii oproti ich kancelárie, nechali otvorené dvere. Počuli debatu medzi obžalovaným a poškodenu, nepočuli však obsah, následne začal obžalovaný kričať, na čo tam išla. Obaja stáli, opýtala sa chcú čaj alebo kávu. Obžalovaný už bol kľudný. Po chvíli obžalovaný odišiel, onedlho sa vrátil, doniesol kyticu s tým, že sa chce ospravedlniť. Položil ju na stôl a odišiel. Poškodená jej spomínala, že ju obžalovaný znásilnil.

Svedok I.. U. B. - vyšetrovateľ ORPZ Čadca, na pojednávaní súdu uviedol, že v ten deň, ako bolo nahlásené operačným strediskom, mal ísť na výjazd, malo sa ísť o znásilnenie, dostavila sa poškodená, ktorá bola poučená podľa § 130 Tr. por., po čom mu povedala, že zatiaľ nechce vypovedať, poučil ju o tom, že ak by malo byť podané trestné oznámenie dodatočne, aby nedošlo k zmareniu dôkazov, ktoré by mali byť zaistené. Spísal úradný záznam a poškodená odišla. Poškodená odmietla vypovedať. Postupoval štandardne, poučil ju, či ju poslal na nejaké vyšetrenie si už nepamätá. Nepamätá sa, či ju priviezla hliadka, alebo prišla sama. Poškodená vedela, čo sa ho má pýtať, pýtala sa detailne, aký bude ďalší priebeh, podľa jeho názoru nie je štandardné takéto správanie osoby po znásilnení.

Svedkyňa L.. P. U. - ošetrujúca lekárka - gynekologička poškodenej, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že podľa lekárskej správy zo dňa 22.11.2012 bola poškodená na ošetrení, pošva bola bez

chorobného obsahu, krčok materničný pokrytý zdravým epitelom, palpačný nález maternice normálny nález a veľkosť, oblasť vaječníkov obojstranne bez chorobného nálezu, väzivový aparát neskrátený v poriadku a priestor za maternicou bez voľnej tekutiny, prítomnosť spermii negatívna. Z vyšetrenia poškodenej sa nedá určiť, či mala deň pred vyšetrením pohlavný styk, nepozná sexuálne praktiky poškodenej. Zranenia v pošve poškodenej neboli zaznamenané. V správe sú uvedené aj podliatiny na vnútornej strane stehenných kostí, rozsah a veľkosť podliatín si nepamätá. V lekárskej správe sú popísané čerstvé krvné podliatiny, to znamená, že vznikli do 24 hodín pred vyšetrením.

Svedok L.. Š. R. vypovedal, že je možné, že ako ošetrojúci lekár na gynekologickej ambulancii dňa 22.11.2012 odmietol vyšetriť poškodenú a uviedol
1T/81/2013-578-

jej, že má prísť v doprovide polície, nakoľko znásilnenie je závažný trestný čin a nemôže len tak na základe tvrdenia niekoho uviesť, že osoba bola znásilnená. Majú určité postupy, ktoré dodržiavajú, poškodená musí najprv nahlásiť trestný čin na polícii a až potom ju môžu vyšetriť. Pokiaľ žena uvádza, že bola znásilnená musí prísť v doprovide polície. Pokiaľ vidí nejaké zranenia na žene, urobí vyšetrenie a pokiaľ sú zmeny na rodidlách, nahlási to polícii.

Svedkyňa T. P. uviedla, že dňa 21.11.2012 nebola prítomná v kancelárii poškodenej, nakoľko sedí v inej kancelárii.

Znalec U.. T. Š. na hlavnom pojednávaní zotrval na písomnom znaleckom posudku. Dodal, že u každého človeka je agresivita pokiaľ ide o jedinca, ktorý je dlhodobo frustrovaný, agresivita sa môže prejavovať aj vo zvýšenej miere. U obžalovaného boli všetky 4 indexy agresivity zvýšené, lanentná agresivita je vyššia, čo zistil z rozhovoru s obžalovaným a tiež z listinných dôkazov. Pokiaľ ide o poškodenú, táto je schopná reprodukovať prežitý dej. Čo sa týka obžalovaného, tento si počína alibisticky, stavia sa do pozície obeť, poukazuje na negatíva osobnosti poškodenej. Pokiaľ ide o nesúhlas s pohlavným stykom, tento považuje za vážne mienený, a to vzhľadom na to, že vzťah medzi obžalovaným a poškodenou degradoval, citový vzťah bol uvoľnený.

Znalkyňa L.. D. P. zotrvala na písomne podanom znaleckom posudku. Uviedla, že na základe DNA analýzy nie je možné stanoviť vek osoby mužského pohlavia, ani dobu vzniku stopy, nie je možné určiť, kedy stopa vznikla. Bližšie nešpecifikovaný biologický materiál ľudského pôvodu sú stopy, na ktoré sa nerobia špecifické testy, v danom prípade sa nejednalo o spermie, môže sa jednať o sliny, pot, krv alebo kožu. Akýkoľvek ľudský výlučok okrem spermii, na ktoré bol robený špecifický test.

Svedok R. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v ten deň bol doma v izbe, počul rodičov ako sa začali hádať, mama kričala na otca, aby jej vrátil telefón, išli hore po schodoch, zaviedol ju do spálne, odtiaľ počul krik, mama kričala „nechaj ma, nerob to“. Mama na neho volal, aby jej pomohol, nech zavolá dedka alebo babku. Následne išiel po brata P., išli spolu do obývačky, zhora išiel veľký hluk. Potom prišla mama, bola napoly vyzlečená, mala iba tričko. Otec išiel okúpať P., mama išla do auta, keď to otec zistil, išiel za ňou. Otec potom išiel zavolať dedovi a policajtov. Mame nijak nepomohol, pretože mal strach, nikomu nevolal, pretože deň predtým mu otec povedal, že nemá nič robiť, keď bude zhora niečo počuť. Nikdy predtým mu taký zákaz nedal, pýtal sa prečo, odpoveď nedostal. I spálni boli okolo trištvrté hodiny. Krik počul na začiatku, potom ešte keď išiel po P., potom dal nahlas televízor, aby to P. nepočul. Keď prišli do obývačky, mama mala oblečené iba tričko, nič iné nemala, otec bol poškriabaný na chrbte a na pleciach. Na mame žiadne poranenie nevidel. Otec mal oblečené iba šortky alebo tepláky. Otca sa nepýtal, čo sa stalo hore, pretože sa ho bál, keďže mu zakázal deň predtým chodiť hore. Že vraj
1T/81/2013-579-

mal otec znásilniť mamu ale detaily nevie. Keď vypovedal v prípravnom konaní nevedel, čo sa stalo. Dňa 18.11.2016 napísal list, vtedy bol doma sám, prišiel zo školy. Chcel sa zveriť súdom so svojou výpoveďou. Otec veľa klamal, že sa skutok nestal, ale ten sa stal, počul hlasy, nevedel, čo sa stalo. Na súde v Považskej Bystrici povedal, že otec mamu znásilnil. Týmto listom chcel preukázať, že otec klame. Mama nekričala celý čas o pomoc, kričala iba na začiatku, počul mamu: „nechaj ma, zavolaj deda, babku, R. pomoc“, potom už počul iba také ženské hlasy. Otca nemá rád, odkedy ich začal ťahať po súdoch a po sociálkach, nechcú ísť k nemu, napriek tomu musia. Predmetný list dal mame, aby ho dala na súd do Čadce. Nevie prečo v liste uviedol, že mama bola doškriabaná, bol pod stresom, mala

škrabance na nohách. Mala na sebe iba tričko, od pol pása bola nahá, zelenú vestu na nej nevidel. Keď zišla dole bola vystrašená, triasla sa.

K výpovedi svedka obžalovaný uviedol, že nie je pravdou, že R. bol v izbe, obaja boli v obývačke, deti večerali, nie je pravda, že by ju ťahal do spálne, zobral jej telefón, prišla sama. Rovnako nie je pravda, že by bola niekde poškrabaná a že prišla nahá, žiadne škrabance nemala o čom svedčí aj lekárska správa, bola oblečená, mala vestu, ktorú predložila na DNA. List, ktorý na písal nie je z jeho hlavy, sám to nepísal. Deti sú ovplyvnené matkou, nehovoria pravdu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov.

Na fotografiách predložených poškodenou (č.l. 4) sú zachytené hematómy na tele poškodenej, konkrétne na rukách a nohách poškodenej.

Podľa lekárskej správy L.. P. Q. zo dňa 07.12.2012 (č.l. 5) poškodená pri vyšetrení uviedla, že bola ubitá a znásilnená manželom.

Podľa lekárskej správy L.. P. U. zo dňa 22.11.2012 (č.l. 6) poškodená uviedla pri vyšetrení, že bola dňa 21.11.2012 okolo 21:00 hod znásilnená obžalovaným. Uvedenú skutočnosť bola nahlásiť na polícii v Čadci a sama išla na Gynekologické oddelenie v B. F. Č., kde opakovane oznámila službukonajúcemu lekárovi L.. R., že bola znásilnená svojim manželom. Menovaný lekár údajne odmietol vyšetrenie uskutočniť. Vlastným vyšetrením boli zistené na oboch predlaktiach i ramenách čerstvé krvné podliatiny, ktoré sa vyskytujú taktiež na vnútornej strane stehenných kostí. Pošva bez patol. obsahu, portio cylindr. bez ep. lézie. Gynekologický nález v norme.

Podľa lekárskej správy L.. L. C. zo dňa 22.11.2012 (č.l. 7) poškodená pri vyšetrení uviedla, že bola ubitá známou osobou do hlavy a brucha, nevracala, udáva závraty.

Zo správy L.. Y. Ž. - neurologičky (č.l. 8) vyplýva, že poškodená pri vyšetrení uviedla, že bola ubitá známou osobou do hlavy a brucha, trvá

1T/81/2013-580-

bolesť hlavy v mieste úderu. Neurologický nález pri vyšetrení je negatívny, nemá komočnú symptomatológiu.

Z potvrdenia ORPZ OKP Čadca (č.l. 10) vyplýva, že poškodená podala dňa 11.12.2012 trestné oznámenie vo veci podozrenia z trestného činu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi obvineným a svedkyňou poškodenou (č.l. 32) vyplýva, že tak obžalovaný, ako aj poškodená zotrvali na svojich výpovediach.

Na základe návrhu na vydanie predbežného opatrenia (č.l. 79) Okresný súd Čadca uznesením zo dňa 29.11.2012, sp. zn. 16C/304/2012 (č.l. 74) súd vydal predbežné opatrenie ktorým nariadil obžalovanému dočasne, aby nevstupoval do rodinného domu č. súp. 990, postaveného na parcele CKN 2354/2, zapísaného na LV č. 1624 Katastrálny úrad Žilina, Správa katastra Čadca, kat. úz. P. do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej z dôvodu, že z pripojených dôkazov vyplýva, že voči obžalovanému je vedené trestné konanie pre prečin nebezpečného vyhrážania voči poškodenej. Proti cit. uzneseniu podal dňa 19.12.2012 obžalovaný odvolanie (č.l. 76).

Uznesením zo dňa 28.12.2012, sp. zn. 5P/117/2012 (č.l. 96) Okresný súd Čadca vydal predbežné opatrenie, ktorým maloletých R. Š., nar. XX.XX.XXXX a mal. P. Š., nar. XX.XX.XXXX dočasne zveril do osobnej starostlivosti otca (obžalovaného) a matku (poškodenú) zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletých sumou po 30,- € mesačne k rukám otca. Návrh matky (poškodenej) na vydanie predbežného opatrenia, aby jej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti a určenie výživného otcovi súd zamietol.

Podľa úradného záznamu (č.l. 97) poškodená sa dňa 21.11.2012 v čase o 22:00 dostavila na OKP ORPZ Čadca, pričom uviedla, že má problémy s manželom - sú v rozvodovom konaní, ale nechce mu škodiť, nechce na neho podať trestné oznámenie.

Zo správy o povesti (č.l. 98) vyplýva, že obžalovaný býva v rodinnom dome, ktorý vlastní spolu s manželkou, je zamestnaný v spoločnosti I. B. M. L.. Na OÚ nebol doposiaľ riešený za žiadny priestupok.

Zo správy o povesti ORPZ, OKP Čadca (č.l. 99) vyplýva, že obžalovaný bol obvinený z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, skutok sa stal dňa 15.12.2012.

Zo správy zamestnávateľa (č.l. 100) vyplýva, že obžalovaný nastúpil do zamestnania v spoločnosti I. B., a.s. na pozíciu údržbár - mechanik, zámočník. K práci pristupoval vždy veľmi zodpovedne, je dochvilný, svedomitý, prispôsobivý, bezproblémový. Je flexibilný, komunikatívny, ochotný pomôcť a v kolektíve obľúbený. Disciplinárne nebol riešený.

1T/81/2013-581-

Podľa odpisu z registra trestov (č.l. 101) obžalovaný nemá záznam v registri trestov GP SR.

Uznesením zp. zn. 7PPOm/1/2013, zo dňa 30.05.2013 (č.l. 130) Okresný súd Čadca zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý žiadala, aby súd nariadil otcovi maloletých detí, aby odovzdal maloleté deti R. Š.Á., nar. XX.XX.XXXX a mal. P. Š., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, čím sa ruší uznesenie 5P/117/2012 z 28.12.2012 a uložil otcovi povinnosť prispievať na ich výživou sumou po 30,- € mesačne

Uznesením zo dňa 07.08.2013, sp. zn. 5P/117/2012 (č.l. 133) Okresný súd Čadca zastavil konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania poškodenou.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20.01.2014, sp. zn. 11P/97/2013 (č.l. 146) boli maloleté deti R. a P. Š.D. zverené do osobnej starostlivosti matky (poškodenej) a otcovi (obžalovanému) bolo určené výživné po 120,- € na obe maloleté deti. Zameškané výživné vo výške 640,- € súd povolil otcovi (obžalovanému) splácať po 80 € mesačne.

Podľa lekárskej správy L.. D. P. zo dňa 28.03.2014 (č.l. 150) bolo u poškodenej diagnostikované povrchové poranenie vlasatej kože hlavy.

Podľa lekárskej správy L.. L. U. zo dňa 09.03.2014 (č.l. 152) poškodená pri ošetrení uviedla, že bola napadnutá mužom, ktorý ju udrel do hlavy. Diagnostický záver otras

Podľa Záznamu o podaní oznámenia podľa 59 ods. 3 zákona o priestupkoch (č.l. 153) poškodená podala oznámenie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ku ktorému malo dôjsť dňa 08.03.2014.

Zo správy ORPZ Čadca (č.l. 154) vyplýva, že vec ČVS: ORP-P-158/2014 bola odovzdaná na OSV Čadca k ďalšiemu šetreniu vo veci trestného činu ublíženia na zdraví.

Podľa potvrdenia ORPZ Čadca (č.l. 155) poškodená dňa 08.03.2014 vykonala oznámenie vo veci fyzického napadnutia zo strany manžela /obžalovaného/.

Zo správy Krízového strediska zo dňa 02.07.2013 (č.l. 156) vyplýva, že poškodená spolu s maloletými deťmi prišli do zariadenia napätí vo veľkom strese, frustrovaní, nakoľko prežívali dlhodobu neprimeranú a nevhodnú situáciu spojenú s násilím zo strany obžalovaného. Obžalovaný sa po celý čas pobytu deťom neozval.

1T/81/2013-582-

Podľa správy ORPZ Čadca (č.l. 166) obžalovaný bol uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu pre skutok zo dňa 15.12.2012. Voči obžalovanému sa viedlo a vedie trestné konanie pre trestné činy:

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák.
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák.
- zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák.
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák.
- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák.

Podľa správy o povesti obce P. (č.l. 173) obžalovaný nebol riešený na OÚ za žiadny priestupok.

Trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 18.06.2014 (č.l. 176) bol obžalovaný neprávoplatne uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní predložil výpis z e-mailovej komunikácie, podľa ktorej mala byť poškodená neverná s mužom menom V.; fotografie, na ktorých je zachytená poškodená s iným mužom (nie s obžalovaným) vibrátor. Rozkaz o uložení sankcií za priestupky č.k. PS 282/2014 - Gt, PS 283/2014-Gt zo dňa 09.05.2014, ktorým Okresný úrad Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy uznal Obžalovaného a L. U. vinnými za spáchanie priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Rozhodnutím Okresného úradu Čadca, Odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 14.07.2014 bolo priestupkové konanie proti obžalovanému a L. U. zastavené. Uznesením ORPZ Čadca, OKP ČVS: ORP-199/OVK-CA-2013 zo dňa 13.02.2014 bolo trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na fotografiách predložených poškodenou, je zachytená tvár poškodenej s viditeľným hematómom v okolí úst a ruka poškodenej s malou krvavou rankou.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Čadci ČVS: ORP 104/OVK-CA-2013 zo dňa 05.03.2013 (č.l. 205) bola vec oznámenia poškodenej pre podozrenie zo spáchania prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák. postupom podľa § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por. odmietnutá.

Uznesením ČVS: ORP-424/OEK-CA-2013 zo dňa 26.11.2013 (č.l. 207) vyšetrovateľ ORPZ Čadca podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné stíhanie vo veci prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák.

Uznesením ČVS: ORP-499/OVK-CA-2013 zo dňa 13.02.2014 (č.l. 213) vyšetrovateľ ORPZ Čadca, OKP postupom podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. 1T/81/2013-583-

zastavil trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Z potvrdenia ORPZ Čadca (č.l. 237) vyplýva, že obžalovaný oznámil na OO PZ Čadca schválnosti od p. T. Q. (otca poškodenej - pozn. predsedu senátu), ktorý mu telefonoval a správal sa voči nemu hrubo a hrozil ublížením na zdraví.

Na výpise z osobného poistného účtu (č.l. 242) sú uvedené vklady a výbery.

Podľa upovedomenia o začatí exekúcie (č.l. 243) dňa 30.08.2013 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného Sociálna poisťovňa v neprospech povinného J. Š. - obžalovaného o vymoženie 656,08 € (s príslušenstvom).

Podľa daňového exekučného príkazu (č.l. 245) Daňový úrad Žilina nariadil daňovú exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu vedeného v banke na daňového dlžníka J. Š. na vymoženie daňového nedoplatku vo výške 742,73 €.

Zo správy KNsP Čadca (č.l. 248) vyplýva, že v KNsP Čadca je 5 príjmových ambulancií, v súdom uvedenom čase mali službu v príjmových ambulanciách zdravotné sestry L. T., T. Q., B. W., T. D., T. B., L. U..

Rozkazom o uložení sankcie za priestupok zo dňa 12.03.2015 č.s. OU-VA-OVVS-2015/003328 (č.l.293) bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodenej R. Š.. Proti cit. Rozkazu podal obžalovaný odpor. Vec nie je právoplatne skončená.

Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4P/78/2013 súd Rozsudkom č.k. 4P/78/2013 zo dňa 23.09.2014 manželstvo obžalovaného a poškodenej rozviedol, schválil rodičovskú dohodu, ktorou zveril maloleté deti R. J. P. do výchovy a starostlivosti matky a otca zaviazal povinnosťou platiť výživné vo výške 160,- € na mal. R. a vo výške 110,- € na mal. P. mesačne a upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými každú stredu v mesiaci v čase od 14.00 do 17.00 hod. v priestoroch ÚPSVaR v Považskej Bystrici.

Podľa uznesenia OOPZ Považská Bystrica zo dňa 20.08.2015, sp. zn. ČVS: ORP -568/PB-PB-2015 (č.l. 364) bola vec podozrenia z prečinu nebezpečného vyhrážania odovzdaná Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Považskej Bystrici na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa spisu ORPZ, OPP, OOPZ v Čadci, sp. zn. ORP-P-865/2012 (č.l. 412) bol T. Q. (otec poškodenej) uznaný vinným z priestupku proti občianskemu

1T/81/2013-584-

spolunažívaniu pre skutok, že dňa 16.12.2012 v čase okolo 16.03 h zavolať na mobilný telefón: 0948 3410114 svojmu zaťovi J. Š. a povedal mu, že „nech sa v pokoji rozvedú, lebo keď ho stretne, tak mu rozbije hubu“.

Súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. vykonal prehratie vecného dôkazu -CD pod č. KRPZZA - 0T12-51-117-2012, na ktorom sú zaznamenané hovory obžalovaného a poškodenej na linku 158 zo záznamového zariadenia ReDat.

Obžalovaný v uskutočnenom hovore uviedol okrem iného: „ možnože sa tam zastaví za chvíľu manželka....., tak Vám poviem, trošku sme mali takú výmenu názorov, tak sme sa tak trochu, sexuálne som zrobil nátlak na ňu a sme sa pomilovali a ona teraz utekala a bude tvrdiť, že som ju znásilnil , manželka sa volá R....., bol to nátlak z mojej strany k istým veciam, no bol to nátlak z mojej strany, sme sa pomilovali a teraz ona zdrhla a bude tvrdiť, že som ju znásilnil, pretože to mám tak trošku nahnuté, pretože sme pred rozvodom a chcel som to trošku z jednej strany začať.....“

Po zrušení pôvodného rozsudku, súd oboznámil listinné dôkazy predložené obžalovaným, prokurátorom a zabezpečených súdom:

Zo zápisnice o pojednávaní Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 7P/19/2015, zo dňa 4.5.2016 (č.l. 465) vyplýva, že maloletý R. vypovedal, že keď otec matku na poschodí domu, v ktorom bývali, znásilnil. Spolu s maloletým P. boli v dolnej časti domu, otec mu predtým povedal, aby P. držal a aby v žiadnom prípade nešli na poschodie. Mamu pritom počul ako kričala o pomoc.

V podnete na preskúmanie zákonnosti konania (č.l. 468) poškodená okrem iného uvádza, že sa ako poškodená domáhala ochrany vo viacerých skutkoch, ktoré oznamovala orgánom činným v trestnom konaní, ale bezvýsledne. Prakticky vo všetkých procesoch ju bývalý manžel vyhlasuje za ľahkú ženu, vyjadruje sa o nej vulgárne a ponižuje ju bez akýchkoľvek dôkazov.

Maloletý R. Š. dňa 18.11.2016 napísal list (č.l. 495) v ktorom uvádza, že dňa 20.11.2012 mu jeho otec J. Š. povedal: „Ak by sa zajtra stalo čokoľvek, zober P. dole a buďte dole, v žiadnom prípade nechodte hore na poschodie“. Na druhý večer sa otec s mamou začali hádať. Otec jej zobral telefón a ona ho chcela späť, no on jej ho nechcel vrátiť. Začali sa naťahovať po schodoch až mamu zaviedol do spálne. Tam začala kričať „R. pomôc, zavolaj babku, deda“ a začal sa veľký hluk. Začal som sa báť, zišiel som do svojej izby a zobral som svojho brata P. do obývačky. Mama stále kričala o pomoc. Po cca hodine prišla mama za nami napoly nahá a doškrabaná. Otec bol tiež doškrabaný. Nevedel som čo mám robiť. Otec išiel okúpať P. Mama sa zatiaľ išla potichu obliecť a odišla. Keď otec zistil, že odchádza, začal za ňou utekať. Zastihol ju v aute, keď už odchádzala. Nedostal sa

1T/81/2013-585-

ku nej, lebo už auto bolo rozbehnuté a asi mala zamknuté dvere. Sledoval to z okna na hornej chodbe. Keď otec prišiel, zavolať policajtom. Potom zavolať dedovi, nech po nás príde. Dedo po nás prišiel a my sme išli s ním k nemu domov. Toto si z toho dňa pamätám je.

Zo znaleckého posudku č. 80/2016 U.. J. Q. znalca z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých (č.l. 557) vyplýva, že:

U poškodenej ide o 40 - ročnú ženu s nadpriemerným intelektom. Jedná sa o akcentovanú osobnostnú štruktúru s emočne nestabilnými, pithiatickými rysmi (nejedná sa o poruchu osobnosti, ale o nadmerné zvýraznenie určitých črt osobnosti). Jedná sa o menej zrelú osobnostnú štruktúru, s oslabenými zvládacími mechanizmami osobnosti. Modulácia afektu je menej prísna, rozhodovanie a konanie podriaďuje aktuálnemu emocionálnemu rozpoloženiu. Osobnosť neuroticky štrukturovaná, modulácia afektu je u menovanej silbo modulovaná, nestála. Je vysoko senzitívna, hyperemocionálna čo prechádza až do somatizácie vyplývajúcu z aktuálneho psychického stavu. Má oslabené vnútorné zdroje na vyrovnávanie sa so záťažou, myslenie menovanej je silne ovplyvnené aktuálnym afektívnym prežívaním v situáciách záťaže koná menej konštruktívne, nekoordinovane, chaoticky. Osobnosť neuroticky štrukturovaná. Základná ingrediencia konvenčného testovania reality je intaktná, apsyhotická. Nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia v zmysle halucinácií a bludov. Matka maloletých detí má vybudovaný pozitívny vzťah k oboj maloletým deťom, voči otcovi maloletých detí je obranne nastavená, nemá snahu vytvárať resp. kooperovať pri vytváraní jeho postavenia a roli otca maloletých detí. S otcom maloletých má negatívne skúsenosti, ktoré maloleté deti, či už priamo alebo nepriamo preberajú od matky a preto sa voči osobe otca vyjadrujú hyperkriticky a často až agravujú (zveličujú) jeho konanie či negujú, bagatelizujú jeho snahu či záujem o nich samotných.

U obžalovaného sa jedná o 41-ročného muža s nadpriemerným intelektom. Osobnostne menej zrelý, ako by sa očakávalo. Vnútorné zdroje na vyrovnávanie sa s afektívnou, emocionálnou záťažou má však menovaný výrazne oslabené, limitované, v takých situáciách dochádza u menovaného aj napriek jeho veľmi dobrej intelektovej úrovni k menej zrelej, primitívnejším, pudovým formám riešenia situácie. Na základe toho sa snaží mať všetko pod kontrolou, resp. využíva nadmerné množstvo energie, aby sa do tejto afektívnej záťaže nedostal tým spôsobom, že má potrebu nadmernej kontroly v zmysle auto - aj heterokontroly. V afektívnych situáciách záťaže sa snaží uniknúť resp. jeho správanie degraduje v zmysle primitívnejších, zbrklejších riešení, nie však nutne priamo asociálnych, antisociálnych či agresívnych. Základná ingrediencia konvenčného testovania reality je zachovaná, apsyhotický.

U maloletého R. Š. sa jedná o 15-ročného chlapca s nadpriemerným intelektom. Kognitívne schopnosti maloletého sú intaktné. V štruktúre osobnosti maloletého znalec nezistil žiadnu závažnejšiu psychopatológiu, pod čím sa rozumieju

1T/81/2013-586-

psychické poruchy detí a mládeže. Maloletý hodnotí výchovný štýl matky ako povolnejší, kamarátsky, seberovný. U matky pociťuje pozitívne prijatie, vníma, že matka udržiava voči jeho osobe pozitívne citové väzby, má ho rada. Emočný vzťah matky k maloletému maloletý hodnotí ako pozitívny. Výchovný štýl matky je založený na voľnosti maloletého, maloletý nemá jasné a pevné výchovné hranice, ktoré musí dodržiavať. Matka ponecháva maloletému možnosť rozhodnúť sa, resp. diskutovať o výchovných rozhodnutiach matky a variovať s nimi. Maloletý hodnotí osobu otca hyperkriticky, verbalizuje, že nepociťuje žiadne pozitívne spätné väzby od otca, emočný vzťah otca k maloletému hodnotí ako negatívny. Výchovný štýl otca hodnotí ako direktívny, autoritársky, len s minimálnou možnosťou diskusie, či voľnosti. Maloletý je voči osobe otca nadmerne kritický, vyjadrenia maloletého nekorešpondujú s reálne prežitými situáciami napr. v spojitosti so stykom s otcom, ktorý je popísaný aj U.,. V. T. zo dňa 07.10.2015, ktorá sa ako zamestnanec ÚPSVaR, kde sa konalo minimálne 35 stretnutí otca s deťmi a bolo vyhodnotené, že otec má k oboj deťom pozitívny vzťah, nikdy sa neprejavoval agresívne a nie je v záujme detí, aby tieto stretnutia sa naďalej uskutočňovali za prítomnosti tretej osoby a limitované kanceláriou.

Dlhodobé konflikty medzi rodičmi boli a sú riešené aj cez maloleté deti. Tieto sú vyjadreniami rodičov voči druhému rodičovi kontaminované a manipulovateľné, pričom nie je výnimočná ani emocionálna manipulácia, kedy sa deťom robia výčitky. Takéhoto konania viac či menej sa dopúšťajú obidvaja rodičia, posledné obdobie sú deti pod väčším vplyvom matky, čo sa prejavuje aj v ich spávaní a vo verbálnom odmietaní otca.

Poškodená podala dňa 12.11.2014 na Okresnom súde v Považskej Bystrici návrh na zmenu úpravy styku otca (obžalovaného) s maloletými deťmi. Návrh odôvodnila v podstate tým, že otec celý styk určený

súdom nevyužíva, a musí byť na blízku, navrhla aby bol styk realizovaný posledný utorok v mesiaci od 15:00 do 19:00 hod za prítomnosti detského psychológa v meste Považská Bystrica.

Rozsudkom zo dňa 7.10.2015, sp. zn. 7P/19/2015 Okresný súd v Považskej Bystrici zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca zo dňa 23.09.2014 č.k. 4P/78/2013 - 4646 v časti o úprave styku otca s maloletými deťmi tak, že otec bude oprávnený sa s maloletými deťmi Š., R., nar. XX.X.XXXX J. P., nar. X.XX.XXXX stykať každú sobotu v párnom týždni toho ktorého roku tak, že si deti v uvedený deň o 9.00 hod. prevezme pred bytom matky a v ten istý deň o 19.00 hod. deti matke pred jej bytom odovzdá. Matka je povinná deti na styk pripraviť fyzicky aj psychicky a odovzdať ich v stanovený čas otcovi.

Na základe odvolania poškodenej Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 15.12.2015 rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

1T/81/2013-587-

Rozsudkom zo dňa 28.03.2017, sp. zn. 7P/19/2019 Okresný súd v Považskej Bystrici zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca zo dňa 23.9.2014 č.k. 4P/78/2013 - 4646 v časti o úprave styku otca s maloletými deťmi tak, že otec bude oprávnený sa s maloletým P. Š., nar. X.XX.XXXX stykať každú sobotu v párnom týždni toho - ktorého roku tak, že si dieťa v uvedený deň o 9.00 hod. prevezme pred bytom matky a v ten istý deň o 19: 00 hod dieťa matke pred jej bytom odovzdá. Matka je povinná maloletého P. na styk s otcom pripraviť fyzicky aj psychicky a odovzdať dieťa otcovi v stanovený čas. Rozsudok nie je doposiaľ právoplatný.

Súd na hlavnom pojednávaní odmietol návrh splnomocnenca poškodenej na doplnenie dokazovania a to: opätovné prehratie zvukového záznamu a vykonanie konfrontácie medzi obžalovaným a svedkom R. Š.Á. nakoľko tieto dôkazy považoval za nadbytočné. Pokiaľ ide o opätovné prehratie zvukového záznamu, tento bol zákonným spôsobom prehratý na hlavnom pojednávaní. Aj keď došlo k zmene v obsadení senátu, obžalovaný s touto zmenou súhlasil a teda nie je potrebné už vykonané dôkazy vykonávať, súd pre úplnosť dodáva, že poškodená má právo nahliadnuť do spisu a vyhotoviť si z neho kópie, výpisy a pod. vrátane kópie zvukového záznamu. Pokiaľ ide o vykonanie konfrontácie medzi obžalovaným a svedkom R. Š. (synom obžalovaného a poškodenej) súd majúci na zreteli najmä vek a príbuzenský vzťah medzi obžalovaným a svedkom a s prihliadnutím na znalecký posudok, považoval vykonanie konfrontácie za neúčelné.

Navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania a len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania, a súčasne zabezpečiť, aby zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.

Prokurátor navrhol uznať obžalovaného vinným podľa obžaloby, majúci za preukázané, že obžalovaný spáchal skutky tak ako sú mu kladené za vinu obžalobami. Pokiaľ ide o zločin znásilnenia, obžalovaný sa bráni, že bol krivo obvinený. Celý incident prezentoval ako snahu o nátlak, či vydieranie zo strany manželky. Je však usvedčovaný výpoveďou poškodenej, ktorá celý incident podrobne popísala či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Z výpovede poškodenej je zrejmé, že prezentovala vážne mienený odpor a nesúhlas, a to či už verbálny alebo aj fyzický, s pohlavným stykom nesúhlasila a tento si vymohol obžalovaný fyzickým násilím. Výpoveď poškodenej je podporená znaleckým posudkom U.. T. Š.A., U.., ktorý ako psychológ sa vyjadril k vierohodnosti a charakteru tak obžalovaného ako aj poškodenej, pričom pri poškodenej verifikoval, že táto je schopná vierohodne reprodukovať prežitý dej, teda potvrdil, že poškodená nemá tendenciu fabulovať. Taktiež z výpovede a lekárskej správy L.. P. U. vyplýva, že túto poškodená navštívila po incidente a uvedená lekárka - gynekologička verifikovala čerstvé podliatiny na stehnách poškodenej svedčiace o fyzickom násilí

1T/81/2013-588-

v časovom horizonte 24 hodín späť. Rovnako je obžalovaný nepriamo usvedčovaný výpoveďami svedkov a to T. Q. L. B. a F. S.. Rovnako svedok U. B. potvrdil, že po spáchaní skutku sa poškodená dostavila na políciu, kde zvažovala podať trestné oznámenie. Jedinou skutočnosťou, ktorá spochybňuje vierohodnosť výpovede poškodenej je skutočnosť, že trestné oznámenie podala s časovým odstupom cca 20 dní. Je však nutné poukázať na vykonaný dôkaz - zvukový záznam z telefonátu obžalovaného na

políciu, kde sa nepriamo priznal krátko po spáchaní skutku k tomu, že s poškodenou mal pohlavný styk a spomínal aj nátlak na jej osobu. Pokiaľ ide o intenzitu bránenia sa poškodenej, zo strany poškodenej bol prezentovaný vážne mienený odpor voči útoku obžalovaného a nesúhlas poškodenej s pohlavným stykom. Vykonaným dokazovaním bol preukázaný aktívny odpor poškodenej.

Pokiaľ ide o druhú obžalobu, je zrejmé, že ide o tvrdenie obžalovaného proti tvrdeniu poškodenej. Obžalovaný nepoprel prítomnosť v čase spáchania skutku na konkrétnom mieste, len poprel vyhrážky, na ktoré podľa vlastného tvrdenia nemal dôvod. Neboli prezentované dôkazy, ktoré by vyvracali výpoveď poškodenej.

Navrhla uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Splnomocnenci poškodenej navrhli obžalovaného oznať za vinného a poškodenú odkázať s nárokom na náhradu škody na občiansko právne konanie.

Obhajca obžalovaného navrhol obžalovaného spod obžalôb v celom rozsahu oslobodiť, poukazujúc, že čo sa týka predmetných žalovaných skutkov v danej veci boli vykonané 2 skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú. Na jednej strane je to výpoveď poškodenej, ako jediný priamy dôkaz, ktorá obžalovaného usvedčuje. Na druhej strane výpoveď obžalovaného, ktorý skutky kladené mu za vinu, popiera. Ďalší priami svedkovia a ďalšie priame dôkazy o týchto skutkových okolnostiach tu neboli. V prípade, ak má slúžiť výpoveď svedkyne poškodenej ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných priamych dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň, nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca priamo vyvrátený. Na preukázanie viny obžalovaného v danom prípade preto súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa doplňujúcich sa dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaných skutkov a usvedčuje z ich spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Je toho názoru, že v predmetnej trestnej veci tomu tak nie je, sa pochybnosti, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol aj Krajský súd v Žiline, zostali aj po doplnení dokazovania nezodpovedané. Čo sa týka znásilnenia, ako samostatného skutku - trestné oznámenie poškodenej bolo podané až 11.12.2012, t.j. po 20-tich dňoch odo dňa, kedy malo ku skutku dôjsť, pričom toto bolo podané ihneď nasledujúci deň, ako prebehlo rozvodové konanie, medzi poškodenou a obžalovaným, ktoré dopadlo v neprospech poškodenej, najmä čo sa týka starostlivosti o deti. Skutočnosti z tohto trestného konania poškodená použila aj

1T/81/2013-589-

v ďalšom civilnom konaní pred Okresným súdom Čadca, čo je nepochybné zo spisových materiálov tunajšieho súdu. Čo sa týka samotného znásilnenia, toto nepotvrdila lekárska správa gynekologičky L.. U. z 22.11.2012, teda deň po skutku, kedy táto uviedla, že žiadne poranenia pohlavných orgánov ani prítomnosť spermii u poškodenej nezistila, hoci poškodená tvrdila, že bola poranená a krvácala. Ako vyplýva z nálezu neurologičky L.. Ž.Á., ako aj z nálezu L.. C., poškodená pred nimi uviedla len to, že bola ubitá do hlavy a brucha. Ako vyplynulo z dokazovania testov DNA, na plachte, ktorá bola na posteli v spálni, sa stopy DNA obžalovaného nenašli a naopak bola tam zistená DNA iných osôb. Čo sa týka zranení, ktoré poškodená dokumentovala na fotografiách predložených do spisu, v celom konaní nebol preukázaný spôsob mechanizmu vzniku týchto zranení a tiež skutočnosť, že by tieto zranenia mal poškodenej spôsobiť samotný obžalovaný. Naopak, čo sa týka obžalovaného, žiadne fyzické zranenia na jeho tele neboli preukázané a neboli zistené, čo oslabuje tvrdenia poškodenej, že sa proti jeho konaniu aj aktívne fyzicky bránila. Čo sa týka vážne mieneného odporu poškodenej voči konaniu obžalovaného, krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení podrobne rozviedol čo sa myslí pod pojmom vážne mienený odpor a uviedol, že nedostatok prejavu tohto odporu v prípade, keď tento prejavovaný mohol byť zo strany poškodenej v zásade oslabuje možnosť jeho posúdenia ako vážne mieneného. Čo sa týka tohto odporu, poškodená vo svojom prvotnom trestnom oznámení uviedla, že len hovorila obžalovanému, aby prestal, od seba ho odtlačala a kričala na syna R.. Neskôr pri svojich výpovediach začala tvrdiť, že sa aj fyzicky bránila, pričom mala obžalovaného odtlačiť nohou, zatlačiť mu rukou na hrud', keď sa jej snažil rozťahnuť nohy, mala ho kopat' do boku stehna, čo nie je možné, keďže keď sa jej snažil rozťahnuť nohy, nohy mala logicky pri sebe. Ďalej uviedla, že mala ho kopat' chodidlom do brucha a boku, pričom obžalovaný jej mal vtedy čupieť medzi nohami, teda v takejto pozícii kopanie chodidlom do brucha a boku je fyzicky vylúčené. Poškodená na hlavnom pojednávaní vôbec neuviedla na otázku, ako sa bránila, že by mala takýmto spôsobom kopat' obžalovaného. Čo sa týka možnosti úteku zo spálne, aj podľa uvedených

náčrtov na dnešnom pojednávaní, ako aj z popisu skutku samotnou poškodenou vyplýva, že mala minimálne 3-krát možnosť, aby zo spálne utiekla, bez toho, aby toto vopred oznamovala obžalovanému. Žiadnym spôsobom, prečo tak neurobila, však nevysvetlila. Poškodená vôbec neuviedla, že by mala nejaký intenzívnym a neprerušeným spôsobom úpenlivo kričať a nariekať a volať o pomoc, lebo keby tak urobila, nepochybne starší syn by na toto adekvátnym spôsobom zareagoval a treba poukázať tiež na to, že sa to odohrávalo vo večerných hodinách, keď je všade naokolo klud a je nepochybné, že takýto nárek, krik a volanie o pomoc by počuli aj susedia z ostatných susedných domov a nenechali by to len tak, bez povšimnutia. Čo sa týka vážne mieneného odporu, o tento ide zo strany ženy vtedy, keď tento pretrváva počas celého násilného konania útočníka. Ako uviedla samotná poškodená vo svojom trestnom oznámení, mala povedať obžalovanému, že nech si to urobí čím skôr a čím rýchlejšie, teda s prípadným pohlavným stykom vyslovila súhlas.

Čo sa týka skutkov nebezpečného vyhrážania - opäť jediným dôkazom má byť výpoveď samotnej poškodenej, pričom k prvému nebezpečnému vyhrážaniu malo
1T/81/2013-590-

dôjsť ešte v ten deň - ako malo dôjsť k znásilneniu, napriek tomu v trestnom oznámení z 11.12.2012 sa o tomto nebezpečnom vyhrážaní poškodená vôbec neznamenala. Toto podala až následne 16.12.2012. K tomuto prvému nebezpečnému vyhrážaniu malo dôjsť na komunikácii v nočných hodinách, kedy bola poškodená v uzavretom aute a v podstate prechádzala cez križovatku. Za tento krátky časový úsek a v idúcom aute, aj keby na nejakú malú chvíľu zastavila, keďže je zrejme, že v nočných hodinách nechodí toľko áut, obžalovaný sa jej nemohol vyhrážať takým spôsobom, ako to popisuje poškodená.

Čo sa týka druhého nebezpečného vyhrážania, k tomuto malo dôjsť v prípade návštevy obžalovaného u rodičov poškodenej, kedy obžalovaný išiel výlučne za svojimi deťmi, s poškodenou nekomunikoval, táto bola odsťahovaná a u rodičov s ňou vôbec bez prítomnosti iných osôb, nehovoril a ak by sa jej mal vyhrážať takýmto spôsobom, určite by sa jeho návšteva u jej rodičov rýchlo skončila. K vierohodnosti poškodenej, ako svedkyne poukázal na ďalšie 4 trestné oznámenia zo strany poškodenej na obžalovaného zo závažných skutkov, ako týranie blízkej a zverenej osoby, ublíženie na zdraví, a marenie výkonu úradného rozhodnutia, pri všetkých týchto oznámeniach boli trestné stíhania zastavené a nebolo preukázané, že by k nim malo vôbec dôjsť. Poukázal tiež na rozvrátené manželstvo medzi poškodenou a obžalovaným a tak na tieto vzájomné vzťahy oboch účastníkov, pričom na tieto okolnosti a motiváciu pri trestných, alebo civilných konaniach poukázal a zmienil sa v samotnom závere aj krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení. S tým, že tieto vzájomné vzťahy nemožno v širších súvislostiach aj v tomto trestnom konaní opomínať.

Dodal, že pokiaľ ide o doplnenie dokazovania, ktoré prikázal Krajský súd v Žiline, týmto dokazovaním sa nemenia okolnosti uvedené v zrušenom rozsudku Okresného súdu Čadca. Vo výpovedi maloletého R. sú rozpory, najmä akým spôsobom mala poškodená kričať a volať o pomoc, miesto, kde sa mal nachádzať so svojím bratom, poranenia, ktoré mal vidieť, ale vidieť ich nemohol, nakoľko tak obžalovaný ako aj poškodená žiadne poranenia nemali. Skutok mal trvať trištvrte hodiny, nevedel však vysvetliť, prečo poškodenej nepomohol. Podanie maloletého R. zo dňa 18.11.2016 bolo vyhotovené iba pár dní predtým ako mal rozhodnúť Krajský súd v Žiline o oslobodzujúcom rozsudku Okresného súdu, V tomto kontexte vyznieva aj prečítaný znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že vyjadrenia maloletého R. nezodpovedajú prežitému deju. Deti sú manipulovateľné oboma rodičmi, v poslednej dobe sú pod väčším vplyvom matky. Taktiež uviedol, že jeho vzťah k otcovi nie je dobrý, nemá ho rád, odkedy ich ťahá po súdoch a po sociálkach, nechcú ísť k nemu ale musia.

Na základe vykonaného dokazovania preto navrhujem, aby súd obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Obžalovaný sa v záverečnej reči pripojil k prednesu obhajcu, uviedol, že je nevinný. Pokiaľ ide o list maloletého R., nevie, čoho sa mal obývať pred údajným

1T/81/2013-591-

skutkom, keď potom prebiehalo rozvodové konanie a deti chceli žiť s ním, nie s matkou

V poslednom slove obžalovaný uviedol, že sa cíti nevinný, žiadal oslobodiť spod obžalôb.

Súd po vykonanom dokazovaní obžalovaného J. Š. oslobodil podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku spod skutku uvedeného v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca sp.zn. Pv 1141/12 v celom rozsahu, pretože skutok nie je trestným činom a spod skutkov uvedených v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry sp. zn. Pv 188/13, nakoľko nebolo dostatočným spôsobom a bez pochybností preukázané, že sa stali skutky uvedené v obžalobe, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. Súd vychádzal pri svojich právnych úvahách v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ a tiež v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku, keď súd starostlivo zvážil všetky získané a vykonané dôkazy a tieto jednotlivo i vzájomnom súhrne vyhodnotil.

Ku skutku v bode 1/ rozsudku:

Podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť a čin spácha na chránenej osobe potrestá sa odňatím slobody na sedem až pätnásť rokov.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Objektom trestného činu znásillnenia je právo ženy slobodne rozhodovať o svojom sexuálnom živote.

Trestný čin znásillnenia je spáchaný násilím, ak páchatel', tak ako je uvedené v § 122 ods. 7 Tr. zák. použije násillie proti žene za účelom prekonania alebo zamedzenia vážne mieneného odporu ženy a dosiahnutia súložu proti jej vôli.

Súložou sa rozumie spojenie pohlavných orgánov muža a ženy. Podľa aplikačnej praxe aj čiastočné vsunutie pohlavného údu do pošvy sa považuje za dokonanú súlož.

Donútením na súlož sa rozumie prekonanie vážne mieneného odporu ženy. Takto treba posudzovať aj situáciu, kedy páchatel' za použitia násillia alebo hrozby bezprostredného násillia nedal žene žiadnu možnosť odpor prejaviť, alebo ak žena upustí od ľahšieho odporu len pre svoju vyčerpanosť, zrejmú beznádejnosť, či zo strachu, že páchatel' hrozbu bezprostredného násillia aj vykoná. Ak však odpor ženy nebol mienený vážne a ak bol len predstieraný, nejde o donútenie. O donútenie nejde ani v tom prípade, ak síce žena spočiatku odpor kladie, ale neskôr so súložou súhlasí. Odpor ženy vyplýva z jej slobodného subjektívneho rozhodnutia nemať pohlavný styk, teda nesúložiť, pričom toto jej rozhodnutie je viazané na osobu útočníka. O vážne mienený odpor ide vtedy, ak takéto rozhodnutie ženy - nevôľa k pohlavnému styku trvá od počiatku a pretrváva počas celého násillného konania útočníka, pričom táto jej nevôľa musí byť spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti daná navonok.

Vážne mienený odpor ženy voči súložu v zmysle § 199 Trestného zákona možno vyvodzovať najmä z takého jej fyzického konania (napr. pokus o útek, rázne bránenie sa - hmaty, chvaty, údery, kopy, či iné prejavy sebaobrany namierené proti osobe útočníka) alebo emocionálneho prejavu (napr. zúfalý plač, krik a pod. - t.j. prejavy manifestujúce negatívne emócie), ktorými napadnutá žena nepochybným spôsobom prejavuje svoju nevôľu k pohlavnému styku a ktorými sa snaží zabrániť konaniu útočníka. Nedostatok prejavu odporu, v prípade keď tento prejavovaný mohol byť, oslabuje možnosť jeho posúdenia ako vážne mieneného.

Existenciu odporu však nemožno vylúčiť v tých prípadoch, keď k jeho náležitému prejavu nedôjde len v dôsledku napr. emočného šoku, afektu strachu, preľaknutia a pod. alebo preto, že útočník nedovolil napadnutej žene žiaden odpor prejaviť.

Ak sa páchatel' vzhľadom k menšej intenzite odporu ženy, s ktorou má v úmysle súložiť, domnieval, že ide o odpor len predstieraný a že v skutočnosti žena s pohlavným stykom, išlo by o skutkový omyl negatívny, spočívajúci v tom, že obvinený nevedel o okolnostiach naplňajúcich znaky trestného činu znásillnenia, a je tým vylúčená jeho zodpovednosť za úmyselný trestný čin.

O donútenie nejde, keď poškodená síce spočiatku kladie odpor, ale neskôr s pohlavným stykom dobrovoľne súhlasí.

V prejednávacom prípade boli v prípravnom konaní zadovážené a na hlavnom pojednávaní okresným súdom vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Na jednej strane výpoveď poškodenej R. Š., ktorá obžalovaného usvedčovala z násilného konania, ktorým ju mal donútiť k súloži s ním. Na druhej strane výpoveď obžalovaného J. Š., ktorý použitie násillia, či hrozbu násillím popieral a tvrdil, že k pohlavnému styku ani nedošlo. Následne po zrušení oslobodzujúceho rozsudku bol v konaní vypočutý maloletý R. Š., ktorý z časti potvrdil verziu poškodenej. Túto výpoveď však súd nepovažoval za dôveryhodnú, a to najmä prihládajúc na znalecký posudok č. č. 80/2016 PhDr. J. Q.Č. znalca z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, v zmysle ktorého dlhodobé konflikty medzi rodičmi boli a sú riešené aj cez maloleté deti. Tieto sú vyjadreniami rodičov voči druhému rodičovi kontaminované a manipulovateľné, pričom nie je výnimočná ani emocionálna manipulácia, kedy sa deťom robia výčitky. Takéhoto konania viac či menej sa dopúšťajú obidvaja rodičia, posledné obdobie sú deti pod väčším vplyvom matky, čo sa prejavuje aj v ich spávaní a vo verbálnom odmietaní otca. Je zrejmé, že maloletý,
1T/81/2013-592-

ako sám uviedol, obžalovaného nemá rád, nechce sa s ním stretávať a svoju frustráciu rieši aj tým spôsobom, že takmer po piatich rokoch od skutku napísal list, v ktorom až pozoruhodne presne opisuje ako malo ku skutku dôjsť. Súd má za to, že svedkom napísaný list a výpoveď na hlavnom pojednávaní boli učené pod nepriamym citovým tlakom poškodenej a boli ovplyvnené poškodenou.

Taktiež výpoveď svedka nekorešponduje s výpoveďou poškodenej najmä pokiaľ ide o oblečenie, ktoré mala mať poškodená na sebe, keď odišla zo spálne, podľa výpovede svedka mala iba tričko, podľa výpovede poškodenej mala oblečenú zelenú vestu. Podľa výpovede svedka, keď poškodená zišla zo spálne bol spolu s bratom v obývačke, podľa výpovede poškodenej sa hral na počítači. Taktiež vypovedal, že obžalovaný búchal po aute, keď poškodená odchádzala, avšak poškodená vypovedala, že obžalovaný po tom ako pridala plyn odskočil.

Pokiaľ ide o námietku splnomocnenca poškodenej, že prečítanie znaleckého posudku č. 80/2016 U. J. Q. znalca z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, je nezákonný dôkaz o čom bolo rozhodnuté viacerými judikátmi Najvyššieho súdu, súd dáva do pozornosti splnomocnenca ustanovenie § 119 ods. 2. Tr. por. Naviac v prospech obžalovaného môže byť použitý akýkoľvek dôkaz preukazujúci jeho nevinu, aj taký, ktorý bol získaný v rozpore so zákonom. Prečítaný znalecký posudok však bol získaný v súlade s trestným poriadkom.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného ani poškodeného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku obžalovaného ako zločinu znásilnenia podľa § 199 Tr. zák. bolo potrebné zistiť, či v konaní obžalovaného bolo obsiahnuté „donútenie ženy k súloži násillím“ tak, ako to prezentoval prokurátor v obžalobe a teda či bola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Zo všetkých skutkových okolností, nemožno vyvodit', že by obžalovaný mal prekonať vážne mienený odpor poškodenej, alebo, že by poškodená podľahla jeho konaniu po zistení beznádejnosti jej odporu. V danom prípade nebolo bez pochybností preukázané, že k pohlavnému styku s poškodenou došlo po jej násilnom donútení obžalovaným.

1T/81/2013-593-

V súvislosti s rozoberanou problematikou „odporu ženy“ súd poznamenáva, že rozpoznanie momentálneho negatívneho vážne mysleného postoja ženy k uskutočneniu pohlavného styku je vecou prirodzenej inteligencie, naviac ak je tento postoj dôrazný. Rešpektovanie tohto postoja je, okrem iného, aj prejavom ľudskosti, tolerancie, úcty i vnímavosti k citom a potrebám druhého. Veď každý má právo

slobodne rozhodovať o svojom (pohlavnom) živote, a to aj v prípade, že svojím rozhodnutím dovoleným spôsobom ovplyvní (pohlavný) život iného.

Na preukázanie viny obžalovaného, musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, ako i pochybnosť o tom, že tento skutok je trestným činom. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Vzhľadom na všetky okolnosti prejednávaného prípadu, nemožno bez pochybností dospieť k záveru, že by obžalovaný svojím konaním mal prekonať vážne mienený odpor poškodenej, hoci na účinný a intenzívny prejav jej odporu neexistovala vážnejšia prekážka, práve naopak poškodená nevyužila viaceré možnosti na to, aby odišla do inej miestnosti, hoci dvere boli otvorené a opakované pokusy obžalovaného o vykonanie pohlavného styku mali trvať 30 až 45 min (podľa výpovede poškodenej, nekričala, neprosila o pomoc, napriek tomu, že v dome sa v tom čase nachádzali synovia obžalovaného a poškodenej. Zarážajúce je správanie poškodenej po skutku, keď zobrala posteľnú plachtu, z ktorej mohli byť odobraté biologické stopy.

Ani záznam z gynekologického vyšetrenia z 22.11.2012 neobsahuje usvedčujúce zistenia svedčiace proti obžalovanému. Pokiaľ ide o zistenie, či obžalovaný použil na dosiahnutie súložie voči poškodenej násilie, ani táto skutočnosť nebola preukázaná tak, aby vylúčila záver o tom, že k „stopám“ na tele poškodenej mohlo dôjsť i inak, v inom čase. Fotodokumentácia „stôp na tele poškodenej“ neumožňuje spoľahlivé zistenie, že ide o modriny, ako ani záver o čase a mechanizme ich vzniku.

Z popísaného správania poškodenej, z jej celkového postoja pred, počas i po skutku, jednoznačne nevyplýva, že by jej odpor dosahoval intenzitu vážne mieneného odporu, ako ani to, že po zistení jeho beznádejnosti, by konaniu obžalovaného podľahla. Hoci manželstvo poškodenej s obžalovaným bolo rozvrátené, bol zo strany poškodenej podaný návrh na rozvod manželstva, žili v spoločnej domácnosti. 1T/81/2013-594-

Pokiaľ ide o tvrdenie poškodenej, že kričala na R., aby zavolať dedovi a babke, takýto „odpor“ nie je možné považovať za vážne mienený, naopak poškodená mala možnosť volať o pomoc, resp. žiadať, prosiť maloletého, aby zavolať pomoc, keď podľa vyjadrenia poškodenej mal maloletý R. mobilný telefón, pričom v čase skutku mal 10 a pol roka a teda mohol a v prípade žiadosti matky by aj mal volať pomoc pre poškodenú. Nebolo však v konaní preukázané, že by maloletý R. telefonoval dedovi alebo babke, ako ho o to mala žiadať poškodená, naopak podľa výpovede poškodenej, keď vyšla zo spálne maloletý R. sa v izbe hral na počítači. Takéto správanie maloletého, v prípade, že by počul volanie o pomoc, krik, prosbu o to, aby zatelefonoval dedovi alebo babke je prinajmenšom zarážajúce.

V konaní tak bolo preukázané, a to ani obžalovaný nepopieral, že medzi nimi došlo k sexuálnemu, či pohlavnému styku, avšak poškodená nekládla fyzický odpor, bola odmeraná, inak sa nebránila.

Súd v neposlednom rade vzal do úvahy aj situáciu v rodine účastníkov, keď poškodená podala návrh na rozvod manželstva. Taktiež obžalovaný poukazoval na neveru poškodenej a jej snahu získať „výhodu“ v rozvodovom konaní. Taktiež je zarážajúce, že poškodená podala trestné oznámenie až s odstupom viac ako 3 týždňov, čo tiež „nepridáva“ na dôveryhodnosti výpovede poškodenej. Naviac, poškodená súhlasila so stretnutím s obžalovaným na druhý deň po skutku, pričom súd má za to, že v prípade takého traumatizujúceho zážitku, ktorým pre ženu znásilnenie bezpochyby je, neobvyklé, že sa žena chce stretnúť s páchatelom, ktorý jej takúto traumu spôsobil, navyše osamote.

Po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov nebolo spoľahlivo preukázané, že súdnym skutkom bola naplnená skutková podstata zločinu znásilnenia. Pre vyhlásenie oslobodzujúceho rozsudku sa nevyžaduje nepochybné preukázanie toho, že obžalovaný sa násilného donútenia k

dosiahnutiu súdože nedopustil, ale stačí len pochybnosť o tom, či sa takého konania dopustil tak, že naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia.

Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosti, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, je trestným činom. Tieto pochybnosti však aj po vykonaní dôkazov a ich náležitom zhodnotení naďalej pretrvávajú.

Keďže pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, a tiež vzhľadom na skutočnosť, že vykonané dôkazy po zrušení rozsudku Okresného súdu Čadca nijakým 1T/81/2013-595-

spôsobom nezmenili dôkaznú situáciu, okresný súd rozhodol aplikujúc zásadu „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 4 Tr. por., obžalovaného spod obžaloby oslobodil preto, že skutkový dej uvedený v obžalobe sa síce stal, avšak vzhľadom na vyššie uvedené nenapĺňa znaky skutkovej podstaty súdeného trestného činu (§ 285 písm. b) Tr. por.).

Ku skutkom v bode 2 a 3 rozsudku

Prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. . spácha ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Objektom trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. sú primárne medziludzské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania spočíva z hľadiska konania v prevažnej väčšine prípadov v aktívnom konaní, vo vyhrázaní sa smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Následkom je pôsobenie samotnej vyhrážky (ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka) Zároveň pôsobenie vyhrážky ako následok musí byť taký, že je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky, resp. nejakej jej varianty.

Vyhrážka predstavuje vyjadrenie, že páchatel' spôsobí poškodenému nejakú ujmu. V prípade trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa 360 Tr. zák. musí vyhrážka hroziť alternatívne smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom.

Vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom, resp. za takých okolností, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia, resp. naplnenia nejakej jej variantu.

Súd nemal za dostatočným spôsobom preukázané, že by sa skutky uvedené v obžalobe stali. V konaní bolo preukázané, že síce tak dňa 21.11.2012, ako aj dňa 25.11.2012 sa obžalovaný s poškodenou stretli za okolností uvedených v obžalobe, avšak nebolo preukázané, že by zo strany obžalovaného došlo k vyhrážkam na adresu poškodenej, tak ako je to uvedené v obžalobe prokurátorky okresnej prokuratúry. Nebolo preukázané konanie, ktoré sa obžalovanému obžaloba kladie za vinu, že by mal obžalovaný J. Š.:

- dňa 21.11.2012 okolo 22.30 h na L. ulici v meste Č., okres ČJ., búchal po vozidle zn. Hyundai Tucson, ev. č. CA - 643 BO, v ktorom sedela jeho manželka R. Š.F. a opakovane na R. Š. kričal slová, že ju 1T/81/2013-596-

zabije, ktoré vyhrážky opakoval najmenej trikrát, pričom R.J. Š. mala z jeho konania a vyhrážok strach o svoj život a zdravie,

- v presne nezistený deň koncom mesiaca november 2012, pravdepodobne dňa 25.11.2012, v presne nezistenom čase, v podvečerných hodinách, v rodinnom dome č. 373 v Č., časť U., okres Č., povedal

svojej manželke R. Š. slová, že ju nemal znásilniť, ale zabiť, pričom tieto slová obžalovaného vzbudili u R. Š. strach o jej život a zdravie,

Obžalovaný od začiatku trestného stíhania spáchanie skutku popiera.

Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej R. Š., súd poukazuje na to, že síce jej výpovede tak z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania sú síce takmer totožné, avšak na dôvere im nepridáva skutočnosť, že trestné oznámenie podala až s odstupom času, navyiac, pokiaľ ide o skutok zo dňa 21.11.2012, teda skutok údajne spáchaný obžalovaným v deň, keď mala byť poškodená obžalovaným znásilnená, je zarážajúce, že poškodená o tomto skutku neurobila oznámenie dňa 11.12.2012, kedy podala trestné oznámenie pre zločin znásilnenia, ale až dňa 16.12.2012. Navyiac, poškodená v čase keď malo dôjsť ku skutku, bola v automobile, na komunikácii, mala pri sebe mobilný telefón, nič jej nebránilo volať o pomoc, resp. opustiť dané miesto. Za týchto okolností sú tvrdenia poškodenej o tom, že obžalovaný búchal po aute a vyhrážal sa jej, že ju zabije, a toto jeho konanie u nej vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie minimálne nedôveryhodné.

Pokiaľ ide o skutok zo dňa 25.11.2012 (pravdepodobne) rovnako ako v prípade predchádzajúceho skutku malo ísť o rozhovor medzi obžalovaným a poškodenou, počas návštevy obžalovaného, kedy mal obžalovaný povedať poškodenej, že ju nemal znásilniť, ale zabiť, nebolo preukázané, že sa skutok stal, tak ako je uvedené v obžalobe. Obžalovaný spáchanie skutku poprel, uvádzajúc, že je to výmysel poškodenej, navyiac pri jeho návštevách boli vždy prítomní rodičia poškodenej. Taktiež je zarážajúce, že poškodená podala trestné oznámenie až s časovým odstupom, pričom neuviedla dostatočné dôvody, pre ktoré tak urobila, resp. neurobila.

Keďže obžalovaný takéto konanie bezvýhradne poprel a neboli zistené ďalšie dôkazy, ktoré by výpoveď poškodenej potvrdzovali, súd postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. Možno povedať, že súd sa nachádzal v dôkaznej núdzi, keď výpoveď obžalovanej nebolo možné verifikovať inými relevantnými dôkazmi. Maloletý R. Š. sa ku skutkom nevyjadril. Súd nemohol akceptovať tvrdenia poškodenej bez prítomnosti ďalších dôkazov, pričom poškodená podávala trestné oznámenia s dlhším časovým odstupom.

V danom prípade tak súd zabezpečil dôkazy, ktoré hovoria jednak v prospech obžalovaného a jednak v jeho neprospech, preto bolo nevyhnutné aplikovať zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech páchatel'a), keď voči obžalovanému
1T/81/2013-597-

neexistuje dostatočné množstvo dôkazov svedčiacich o jeho vine, a ten, ktorý by svedčil o jeho vine (výpoveď poškodenej) je minimálne spochybnený ďalšími vykonanými dôkazmi, a tým aj výpovede ostatných svedkov svedčiacich v neprospech obžalovaného, keďže oni mali informácie sprostredkované od poškodenej. V danom prípade tak vykonané dôkazy (ani doplnené dokazovanie po zrušení oslobodzujúceho rozsudku) nepostačujú na uznanie viny obžalovaného, pretože nie je jednoznačne daný rad priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili ucelenú reťaz a boli by dostatočným dôvodom pre uznanie obžalovaného vinným zo spáchania žalovaných skutkov a vyvedenia záveru, že skutky, pre ktoré je obžalovaný J. stíhaný, sa naozaj stali.

Je zrejmé, že medzi obžalovaným a poškodenou (taktiež maloletým svedkom R. Š.) rozvod a následné súdne konania prehĺbili nenávisť a túto riešia vzájomným podávaním trestných oznámení (poškodená na obžalovaného a naopak), ktoré vyústili do viacerých trestných alebo priestupkových konaní. K zmene nedošlo ani po rozvoze manželstva a faktickom odlúčení obžalovaného od poškodenej a ich maloletých detí.

Výrok o vine obžalovaného môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď vierohodnosť jediného priameho svedka je spochybnená.

Vzhľadom k tomu, že poškodená na hlavnom pojednávaní navrhla s nárokom na náhradu škody odkázať na občianske súdne konanie, súd postupom podľa ust. § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú s nárokom na náhradu škody na civilný proces odkázal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako

1T/81/2013-598-

aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.